

1010 – 10. oktober

Den som eter og drikker uverdig, eter og drikker dom over seg selv. 1Kor 11: 29.

En av de verste villfarelsene når det gjelder den hellige nattverden, er den oppfatningen at hvilket som helst menneske, uten videre, eller gjennom en tilfeldig forberedelse kan bli en verdig nattverd gjest uten å være en sann Jesu venn og disippel.

Det er mange som både før og etter de har deltatt i nattverden, gjennom hele sitt liv har tilhørt den store flokken av uomvendte verdens mennesker. Og så tror de at de i denne tilstand skal kunne gå «verdig» til Herrens hellige nattverd. Å, for en forferdelig villfarelse! Det er så hårene kunne reise seg på hver gjenfødt kristen.

Hvor finnes det ett eneste ord i Skriften med antydning om at også slike som disse bare kan komme til Herrens nattverd, eller etter en tilfeldig forberedelse, – uten at de er blitt omvendt til Herren, er blitt Jesu venner og disipler, og hver éneste dag gjennom hele livet lever av Kristus og med Kristus?

Å, måtte nå alle som har øre også høre, og alle som har stemme nå rope ut at dette er en forferdelig villfarelse!

Eller tror du kanskje Kristus lar seg bedra med en tilfeldig forberedelse, med en kristelighet som passer for situasjonen, så han på det grunnlaget godtar deg som hans venn? Tror du Den Hellige lar seg bedra av en påtatt og selvgjort kristelighet, anger, syndsbekjennelse og bønn? Og godtar at du så straks går tilbake til det samme selvopptatte livet som tidligere, når bare du har gjort unna ditt årlige besøk ved nattverdbordet?

Forbarm deg over oss, Gud, og vek opp fra søvnen alle forkynnere som ikke ærlig forkynner menneskene sannheten!

Klart og utvetydig skulle de jo forkynne at det bare er spørsmål om en eneste ting for at du skal være en verdig nattverd gjest: Om du er en Jesu venn og disippel! Eller i alle fall er vekket opp og har fått nød for å bli det for resten av livet ditt.

Ingen blir en verdig nattverd gjest uten videre, og heller ikke gjennom en tilfeldig forberedelse. Men bare gjennom en Guds omvendelse, der du er blitt en Jesu venn og disippel for hele ditt liv! Er du det, da er du en verdig nattverd gjest. Er du det ikke, da er du uverdig.

Det nytter ikke å anstrenge seg med noen tilfeldig forberedelse. Du må være klar over at du da bare «eter og drikker dom over deg selv». Selv om du ikke bare holder på et døgn, men kanskje både en uke og gjerne en måned kjemper med tårer i bønn på dine knær, i nidkjær forberedelse før nattverden.

Du er fremdeles en uverdig nattverd gjest, du eter og drikker dom over deg selv. Så lenge du bare er opptatt med å bli en verdig nattverd gjest, og ikke for hele ditt liv trenger å bli Guds barn, og bli og leve under ham i hans rike. Det er saken!

Kristus innstiftet dette dyrebare måltidet for sine venner. I nattverden skjer det en inderlig forening mellom Kristus og de troende. Det er dette han samme kvelden som han innstiftet nattverden talte

om i sin bønn: «Jeg i dem og du i meg, for at de kan bli gjort fullkomment til ett, slik som du, Far, i meg, og jeg i deg!»

Om denne bønnen sier han: «Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg».

Og det var jo umulig at han kunne be denne bønnen for verden! Det var jo ikke mulig at han kunne be verden være med og feire minnet om hans død, be dem som foraktet ham om å ete hans kjød og drikke hans blod!

Det er også forskrekkelig å tenke på hva det vil si at mennesker som hver eneste dag «lever uten Gud i verden», og klarer seg svært så godt uten ham, en gang om året skal stå fram for Guds ansikt. Skal delta i dette hans venners hellige kjærlighetsmåltid. Og der liksom gå inn i det inderligste vennskap med ham. – For så like etterpå å gå tilbake til det samme selvopptatte og ugudelige livet som tidligere –!

Er ikke dette akkurat det samme som når Judas stod fram for Jesus i Getsemane, hilste ham: «Vær hilset, Rabbi!», og kysset ham? Skal ikke Herren også til slike nattverdgjester si: «Min venn, hvorfor er du her? Forråder du Menneskesønnen med et kyss?»

Skulle du ikke skjelve i hele din sjel og ditt legeme av skrekk for å stå fram for Gud med et slikt sinn? Forstår du ikke at den store, hellige Herren da kommer til å si til deg: «Du hykler, jeg kjenner til dine gjerninger! Du er ikke min, men verdens venn. Hvorfor kommer du her, hvor mine venner feirer minnet om min død? Jeg vet at i morgen går du tilbake til et liv i verden og synden, som før. Gå bort, du hykler!»

Måtte du ikke vente deg et slikt svar fra Den Hellige, han som har øyer som luende ild, –. Du som bare uten videre, eller etter en selvpå tatt forberedelse kommer til Herrens nattverd. Men som alle ditt livs dager ikke bryr deg om å tilhøre ham og følge ham?